

Posudek na bakalářskou práci „Srovnávání nároků dvou ohrožených modrásků, Polyommatus damon a Polyommatus thersites využívajících shodnou živnou rostlinu“.

Práce J. Šlancarové se zabývá pozoruhodným systémem dvou specializovaných stepních modrásků, kteří jsou oba troficky vázáni na vičence (*Onobrychis* spp.), s tím že jeden, *P. damon*, patří k našim nejohroženějším motýlům vůbec, kdežto druhý, *P. thersites*, je u nás druhem „jen“ ohroženým. Autorka se pokusila odhalit příčinu rozdílných osudů obou druhů u nás a ve střední Evropě.

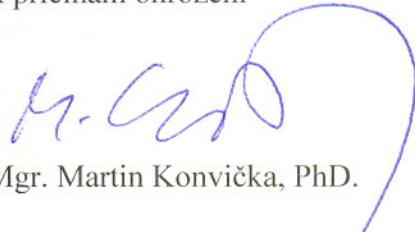
Po velmi užitečném souhrnu současných poznatků o obou druzích – dosud roztríštěných po různých ochranářských reportech atd. – autorka zvolila dva komplementární přístupy, srovnání distribuce obou motýlů ve výseku jihomoravské krajiny a sledování aktivity samiček při ovipozici. V tzv. „krajinné studii“ velmi přesvědčivě ukazuje, že oba druhy preferují heterogenní management lokalit. Oba jsou rozšířeny značně ostrůvkovitě, což je ale více patrné u ohroženějšího *P. damon*, který dnes přežívá pouze v posledních shlucích kolonií a zjevně již není schopen spontánní disperze na vhodná neobsazená stanoviště. Sám oceňuji výsledky týkající se významu heterogeneity managementu, o kterém se v literatuře hodně mluví, ale kde je empirických důkazů obecně málo.

Mechanistické vysvětlení rozdílných nároků podává detailní studium ovipozičních preferencí. Ukázalo se, že samičky *P. damon* kladou v obou generacích na „zelené“ části vičenců, a tím jsou, zejména ve 2. generaci, méně zranitelné příliš intenzívní pastvou či sečí. Samičky univoltinního druhu *P. damon* kladou pouze do odkvétajících kvetenství živné rostliny; je pro ně jednoznačně zhoubná celoplošná uniformní péče o lokality jako pozdně letní seč či pastva.

Co se týká studentčina přístupu k práci, musím říct, že jsem s ním byl navýsost spokojen. Práce nebyla snadná, autorka musela samostatně zvládnout rozpoznávání samiček obou druhů v terénu (což byl zvlášť obtížný úkol u nenápadného *P. thersites*). Obtíže se promítly do poněkud menšího počtu pozorování ovipozic u samiček *P. thersites*, jarní generace. Věřím ale, že autorka tuto drobnost doplní, načež se práce, respektive její část, stane velmi elegantním, publikovatelným a nakonec i publikovaným příspěvkem k příčinám ohrožení specializovaných druhů xerotermních biotopů.

Práci doporučuji k obhajobě.

v Českých Budějovicích, 2. června 2009

doc. Mgr. Martin Konvička, PhD.